

Dadoe is op zijn kamer met zijn treinen aan het spelen.

‘Dadoe, kom eens!’ roept mama naar boven.

Hij zoekt de trap af en rent de keuken in. Op de keukentafel staat een cadeau.

Dadoe kijkt er nieuwsgierig naar. ‘Wat is dat?’ vraagt hij.

Papa en mama kijken elkaar lachend aan. ‘Maak maar gauw open, lieverd,’ zegt papa.

Dadoe pakt het cadeau van tafel en scheurt het papier eraf. Het is een doos met allemaal spulletjes erin. Een voor een pakt Dadoe ze uit de doos. Hij ziet een luier, een flesje, een knuffel en nog veel meer.

‘Maar dit is allemaal voor baby’s,’ zegt Dadoe sip.





‘Dat klopt, lieverd,’ zegt mama. ‘Want jij wordt een grote broer! Er zit een baby in mijn buik.’
Dadoe kijkt met grote ogen naar mama’s buik.
‘Wanneer komt de baby dan?’ vraagt hij.

Papa lacht. ‘Dat duurt nog wel even hoor, jongen. De baby in mama’s buik is nog heel klein en moet goed groeien. Mama’s buik wordt daarom steeds een beetje dikker. Als de baby groot genoeg is, komt hij of zij uit de buik. En dan heb jij een broertje of zusje.’



Dadoe vindt het maar een gek idee. Een baby in je buik? Daar horen toch alleen maar patatjes en ijsjes in? En een baby in huis? Straks huilt de baby de hele dag.

